

คำอธิศ

ของผู้มีศรัทธาบริจาก เพื่อสร้างหนังสือเล่มนี้ขึ้น ไว้ในพระพุทธศาสนา

ธรรมครี เมนาคม

ข้าพเจ้าได้ทราบชื่อของสวนโมกข์พ拉ราม และท่านอาจารย์พุทธทาส มาก่อนเวลานาน แต่ก็ไม่ได้มีโอกาสไปสวนโมกข์พ拉ราม และแสดงความเคารพต่อท่านอาจารย์พุทธทาส ซึ่งเป็นประธานอยู่ในสถานที่แห่งนั้น.

ข้าพเจ้าเพียงได้มีโอกาสไปสวนโมกข์ และพึงธรรมจากท่านอาจารย์เมื่อไม่นานมานี้ หลังจากที่ได้จัดธุระของตนให้มีเวลาว่างพอสมควร เมื่อได้ประสบโอกาสดังกล่าว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้หอด้วยเวลาให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์กว่าครึ่งหนึ่งของชีวิต สิ่งที่ข้าพเจ้าได้ทำมาโดยเข้าใจว่า เป็นภาระหนักท่อนั้นจะเป็นนั้น แท้ที่จริงมีความสำคัญเพียงเล็กน้อย และไม่เป็นไปเพื่อการดับทกข์ได้โดยแท้จริง อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างล้นเหลือ ที่ได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่ของชีวิต ไปอยู่ในสวนโมกข์ เป็นครั้งเป็นคราว ได้พึงธรรมของท่านอาจารย์จากปากของท่านอาจารย์พุทธทาส ได้ปฏิบัติธรรมด้วยตนเอง.

การศึกษา และปฏิบัติธรรมนั้น สถานที่เป็นบจจยสำคัญประการหนึ่ง สวนโมกข์เป็นสถานที่ในอุดมคติ เพราะเมื่อได้เข้าไปในสถานที่นี้แล้ว เกิดความสงบ ความสบายนิรันดร์ ความไร้กังวล เป็นอย่างยิ่ง เมื่อพึงธรรมที่ท่านอาจารย์บรรยายจากปากของท่านเอง ได้อ่านหนังสือที่ท่านเขียน ได้แลเห็นและได้ฟังคำอธิบายภาพ ในโรงมหาพิมานวิญญาณ และที่โรงบันภาพพุทธประวัติ ข้าพเจ้าขอสารภาพว่า ข้าพเจ้าเกิดความสุขใจ ความบีติโสมนัส ความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนา อย่างที่มิเคยปรากฏมาก่อน.

ตั้งแต่เด็กมาข้าพเจ้าได้รับการศึกษาอบรม ให้เป็นผู้มีศีลธรรมขั้นต้น ไม่ให้เบียดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น ก็มีความสุขพอสมควร ต่อเมื่อได้เข้าไปอยู่ในสวนโมกข์ ได้พึงธรรม และได้ปฏิบัติธรรมตามคำแนะนำของท่านอาจารย์พุทธทาส

(๑)

ข้าพเจ้าจึงมีความเข้าใจในแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาอีกขั้น แม้ข้าพเจ้าจะมิได้มีดวงตาเห็นธรรมอย่างแจ่มแจ้ง แต่ธรรมะในสายตาของข้าพเจ้าที่ได้เห็น ก็ทำให้ข้าพเจ้าสุขใจ คลายทุกข์ได้เป็นอย่างมาก.

หนังสือชุดธรรมโภชณ์ของท่านอาจารย์พุทธทาส เป็นหนังสือที่มีบทความธรรมะหลายเรื่องหลายสี ให้ความรู้ในทางพระพุทธศาสนาอย่างละเอียดถ้วน ได้มีท่านผู้มีศรัทธาพิมพ์ไปแล้วหลายเล่ม แต่ก็ยังไม่มีหมวดสื้น เพราะท่านอาจารย์พุทธทาสได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลมา ที่สมเด็จพระบรมศาสดาสามัญพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ แล้วนำมาแจกแจงแยกแยะให้พุทธบริษัทหงษ์หลาย ผู้สนใจในธรรมะมีความเข้าใจแจ่มแจ้งขึ้น บทความธรรมะของท่านอาจารย์พุทธทาสให้ความสะดวกแก่ผู้ฟังธรรม ที่ไม่มีโอกาสจะศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเอง เมื่อมีบัญหาใดๆ ก็ได้ขึ้น ก็อาจจะแสวงหาคำตอบ หรือเหตุผลที่ถูกต้องได้ จากบทความในหนังสือชุดธรรมโภชณ์ของท่านอาจารย์ดังกล่าวแล้ว.

ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่เป็นอภิญญาที่ช่วยจัดพิมพ์หนังสือชุดธรรมโภชณ์ โดยเฉพาะในหัวข้อที่ว่าด้วย โมกธรรมประยุกต์ ในเบี้ยแพร่โดยกว้าง ขวางยิ่งขึ้น การนำเพียงการกุศลของข้าพเจ้าในครั้นนี้ กระทำด้วยความบริสุทธิ์สะอาด เพื่อให้เป็นธรรมทาน และเพื่อความยิ่งขึ้นของพระพุทธศาสนา ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลทั้งหมดในการนำเพียงงานนี้ ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ทั้งสัตว์น้ำ และไม่น้ำ ที่มีบุญคุณต่อมนุษยชาติ เพราะสิ่งทั้งหลายเหล่านี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ที่จะให้สรรพสิ่งทั้งหลายดำรงอยู่ในโลกนี้ได้.

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้มีพระคุณ ในชีวิตของข้าพเจ้า มีมารดา บิดา พระเจ้าพระสงฆ์ ครูบาอาจารย์ และสามี ซึ่งท่านเหล่านี้ได้มีพระคุณแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก บุคคลสำคัญอีกท่านหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลในการนำเพียงธรรมทานครั้นนี้ คือ ท่านอาจารย์พุทธทาส ผู้ให้แสงสว่างในธรรมะแก่ข้าพเจ้า ท่านได้ให้ความเมตตาแก่ข้าพเจ้า และญาติพี่น้องทุกๆ คน ความจริงถ้าจะกล่าวให้ก้าวอกรือก็ เป็นอีก ท่านอาจารย์พุทธทาส เป็นผู้มีความเมตตามากมายทั่วหน้า เพราะท่านเป็นปรารถนาที่จะให้ผู้ที่มีโชคดี เกิดมาเป็นมนุษย์ทุกคน ไม่เลือกชาติ ขั้น

วรรณะ ให้ได้พับแสงสว่างของพระพุทธศาสนา องค์ของท่านเองก็ได้ปฏิบัติ ปฏิบัติ ขอบ เป็นแบบอย่าง ให้ทุกคนประพฤติปฏิบัติตามอย่างอยู่ อย่างน่าเลื่อมใส.

ข้าพเจ้าขอถือโอกาสนี้ พูดถึงท่านอาจารย์พุทธทาส ในฐานะที่ข้าพเจ้า ได้เข้าไปปฏิบัติธรรมในสำนักของท่าน ว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถปกคล้องพระ เธร ชี พระราชบูรพาภัคคยาธัย ในสวนโมกข์ มากจากที่ต่างๆ กัน พื้นฐานการศึกษา อบรมที่ได้รับมาก่อน ก็ไม่เหมือนกัน การที่จะให้ทุกคนประพฤติปฏิบัติให้เป็นอย่างเดียวกัน จึงเป็นภารายกมิใช่น้อย เรื่องนั้นบัวเป็นการทดสอบที่ดีประการหนึ่ง เพราะ เมื่อมีคนอยู่ร่วมกันมาก ๆ ถ้ามีการกระทบกันขัน และผู้นั้นมีความโกรธ ความโลภ ความหลงอยู่ ความมีตัวตน หรือความเป็นตัวๆ - ของกอกรากอยรับ ผู้นั้นก็ยังอยู่ ในหัวของความทุกข์ ความทุนนาญาจิ ยังสอบดก หรือยังเล่อนชันไม่ได้ การอยู่ร่วมกัน ของหมู่ชน ต้องอยู่กันด้วยธรรมะ ด้วยสติและปัญญา.

ข้าพเจ้าเองเพียงเจ้าใจความหมายของคำว่า ศาสนา และพระธรรม และ พระสงฆ์ อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง เมื่อข้าพเจ้าได้ไปรับการศึกษาอบรม และ ปฏิบัติธรรมที่สวนโมกข์นี้เอง ข้าพเจ้ารู้สึกว่า วันเวลาซ่างหมวดไปเร็วเหลือเกินใน วันหนึ่ง ต่างกันบันเมื่อยังไม่ได้ปฏิบัติธรรม ซึ่งวันเวลาซ่างหมวดไปอย่างเชื่องช้า ทำ อย่างไรวันเวลาจึงไม่หมวดไป.

ขณะนี้ข้าพเจ้ามีกิเลสอย่างมีชีวิต และวันเวลามากเท่าที่จะมีอยู่ได้ เพื่อ ศึกษาและปฏิบัติธรรม ตลอดจนช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย ให้พ้นจากทุกข์ภัย ต่างๆ. หนังสือของท่านอาจารย์เล่มหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจธรรมะยิ่งขึ้น คือ เรื่องภาษาคน ภาษาธรรม ขยายตัวอย่างเช่นคำว่า.

ศาสนา ในภาษาคน หมายถึง โบสถ์ วิหาร เศียร หรือผ้ากางสาภัสคร์ ที่เห็นเหลืออง อร่ามอยู่ทั่วไป แต่ในภาษาธรรมท่านหมายถึงสิ่งที่เป็นที่พึ่งของมนุษย์ได้ ดับทุกข์ได้. ถ้าพูดว่า ศาสนาเริญ ในภาษาธรรมก็หมายความว่า มีคุณธรรมที่ดี ช่วยดับทุกข์ได้ แพร่หลายทั่วไป ในทุกมนุษย์ นิใช้ว่าการนี้ โบสถ์ วิหาร เศียร มากมายใหญ่โต เมื่นการแสดงความเจริญทาง พระพุทธศาสนา.

พระธรรม ในภาษาคน หมายถึงคัมภีร์ หรือพระไตรปิฎกที่อยู่ในตู้ หรือเศองที่แสดงธรรม ในภาษาธรรมนั้น คำว่าธรรมหมายถึงสิ่งทั้งปวง ไม่มีการยกเว้นสิ่งใด เพราะธรรม เป็นธรรมชาติ เมื่อถูกแปลงจากธรรมชาติ หน้าที่ของมนุษย์ที่ควรปฏิบัติ คือการ ประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามธรรมชาติ ผลของการประพฤติปฏิบัติ ที่ถูกต้องนั้นเรียกว่า ธรรมะ.

พระสังฆ ในภาษาของคน หมายถึง ผู้ที่โภนพุ นุ่งห่มผ้าสีเหลือง ที่เราพบเห็นกันอยู่ ทั่วไป ในภาษาธรรม ท่านหมายถึง ธรรม และคุณธรรม ความดี ที่มีอยู่ในจิตใจของผู้batchทุกชน ทุกตอน ไม่ว่าจะเป็นในที่ลับ หรือที่แจ้ง สมควรแก่การเคารพกราบไหว้ทุกเมื่อ นี้คือสังฆสาวก ของพระบรมศาสดาที่แท้จริง ไม่ใช่สร้าง ที่มีเพียงอ้อมสีเหลืองเป็นปลดอกหัวหมอยู่.

ที่กล่าวมานี้เป็นทั่วอย่างเด็กๆน้อย ที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากการที่ได้ศึกษาอบรม และ ปฏิบัติธรรมอยู่ในสวนโภนิก.

ท่านอาจารย์พุทธทาส ท่านสอนให้เราทั้งหลายแผ่เมตตาจิต ให้แก่ สรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นเพื่อนร่วมทุกข์ ก็ Ged แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสัตตน ตลอดจนแผ่เมตตาให้แก่สิ่งที่มีบุญคุณ แก่เราทุกวนให้เคยชินเป็นนิสัย ข้าพเจ้าคิดว่า คำสอนของท่านมีค่ามาก เพราะสิ่งที่มีบุญคุณแก่เราในนั้น บางที่เราอาจจะไม่ได้นึกถึง เช่นอาการที่เราใช้ห้ายใจอยู่ ถ้าหากอากาศ หรือลมหายใจเสียชั่วระยะเวลาหนึ่ง เรา ก็มีชีวิตอยู่ต่อไปไม่ได้ แต่อาการเป็นของธรรมดาสามัญเหลือเกิน จนเรามองข้าม ความสำคัญของมันไป แต่เมื่อก็มีบุญคุณแก่เรา ซึ่งจะขาดเดิมไม่ได้.

สิ่งที่คุณทัวไปอาจจะเห็นว่า ต่าต้อย น้อยราคากา หาค่าไม่ได้ เช่น ไม้กวาด ผ้าชั้รัว คุณทั้งหลายอาจจะไม่คิดว่า มันมีบุญคุณแก่เรา แต่เมื่อก็มีบุญคุณอยู่มิใช่น้อย เพราะถ้าบ้านเรือนได้มีไม้กวาด ผ้าชั้รัว บ้านเรือนนั้นก็จะสักปราก เลอะเทอะ เดิม ไปด้วยผู้คนละอง หาที่จะนั่งนอนไม่ได้ หรือสิ่งที่หกราดอยู่บนพื้น ก็ต้องอาศัย ไม้กวาดและผ้าชั้รัว มีครัวบ้างที่คิดถึงบุญคุณของมัน.

อีกสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะต้องขอภัยไว้ในที่นี้ด้วย ที่จะกล่าวถึง ออาทิเช่น อุจาระ บํสสาที่เราถ่ายออกมามอง เราทิ้งกากะรังเกียจกลืนของมัน ไม่อยากจับต้อง แต่เมื่อก็มีบุญคุณแก่เราเป็นอย่างมาก เพราะสามารถนำไปใช้เป็นปั้ยพืช พันธุ์ผักต่างๆ ซึ่งพืชผักเหล่านี้จะวนเวียนมาเป็นอาหารของคนอีก ปุ่ยธรรมชาติเหล่านี้ มีคุณค่ายิ่ง

(๔)

ขึ้นในยามที่บุญวิทยาศาสตร์มีรากแพร่ และเราต้องเติมเงินตราต่างประเทศ เช่น ในปัจจุบันนี้.

ข้าพเจ้ามีความศรัทธา เชื่อมั่นในพระพุทธ พระธรรม พระสังฆ ว่าเป็นที่พึง ที่จะอานุสูงสุด และช่วยให้บุปผาปฏิปิฎกได้รับผล ตามอัตราส่วนของการปฏิบุติอย่างแท้จริง.

ข้าพเจ้าขอถือโอกาสนี้กราบแทนเท้าก้านอาารชพุทธกาล ที่ท่านเป็นผู้นำและยกแจงให้มาเข้าไปในสำนักของท่าน ได้เข้าใจพระธรรม ขอกราบพระสังฆทุกๆ ที่กรุณาอยبخ่ายความหมายของภาพเขียน และภาพบน ทั้งในโรงมหาพิหาร วิญญาณ และภาพบนด้านนอก ตลอดจนภาพนั้นที่โรงบันทึกห้าน ห้านปฏิบุติหน้ากี ของท่านด้วยความตั้งใจ เดิมใจ ไม่เป็นหน่าย และด้วยความเสียสละ เพื่อให้世人 ประโยชน์แก่ทุกคน ที่ไปเยี่ยมโรงมหาพิหารวิญญาณ แต่ท่านทั้งหลายเหล่านั้น ข้าพเจ้าขออนุโมทนา.

ข้าพเจ้าได้เขียนข้อความ แสดงความรู้สึก ที่ได้เข้าไปศึกษาอบรมปฏิบุติธรรมในสวนไมกซ์ ในโอกาสที่ข้าพเจ้าท่องจดจำพิมพ์หนังสือธรรมโภษณ์ ที่ก้านได้ถืออยู่ในมือ ณ บัดนี้ ก็เพื่อให้ถึงประโยชน์ทางภาษาทางใจให้ข้าพเจ้าได้รับ และหวังว่าหนังสือนองค์จะเป็นธรรมประทับ แก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วไป.

กันยายน พ.ศ.๒๕๔๘

(๙)